

4.

Királyi dekrétum Tripolitánia és Kirenaika annektálásáról 1911. november 4.⁷⁸

Tripolitánia és Kirenaika főbb városainak elfoglalása, fegyvereink sorozatos sikere, az ott csoportosított, erőfölényben levő csapataink, és azok, melyeket készenlétbe helyeztünk, hogy odaküldjünk, Törökország mindennemű utólagos ellenállását hiábavalóvá tették és hatástalanították, másrészt, hogy véget vessünk a hasztalan vérontásnak, sürgősen el kell oszlatni minden veszélyes bizonytalanságot e régiók lakosságának lelkében. E célból a mai nappal hatályosan egy királyi rendelet Tripolitániát és Kirenaikát véglegesen és visszavonhatatlanul az Olasz Királyság teljes és egyetemes szuverenitása alá helyezte.

Minden kevésbé radikális megoldás, mely e tartományok felett meghagyná a Szultán névleges főségének még csak az árnyékát is; a Törökország és Olaszország közti jövőbeni konfliktusok állandó forrása lenne, olyan konfliktusoké, melyek később az európai béke szempontjából jóval veszélyesebb pillanatban akár a kormányok akaratával ellentétesen törhetnének felszínre.

Az általunk alkalmazott megoldás az egyetlen, mely képes határozottan megvédeni Olaszországnak, Európának és magának Törökországnak az érdekeit: az ilyen alapon aláírt béke eltöröl minden Törökország és Olaszország közti alapvető nézeteltérésre való okot, s így könnyebben leszünk képesek azon nagypolitikánkat teljességében követni, melyet a Balkán-félsziget területi status quójának fenntartása érdekében folytattunk, melynek az Oszmán Birodalom konszolidálása alapvető feltétele.

Mi tehát hön óhajtjuk, amennyiben azt Törökország magatartása nem teszi lehetetlenné, hogy a béke feltételei leginkább összhangban álljanak legitim érdekeivel és presztízsével. Tripolitánia és Kirenaika megszűntek az Oszmán Birodalom részét képezni, de ma készen állunk arra, hogy a megbékélés széles látókörében megvizsgáljuk

⁷⁸ In: *Histoire de la guerre italo-turque 1911-1912. Par un témoin.* Berger-Levrault, Paris-Nancy, 1912, pp. 41-42.

azokat a lehetőségeket, melyek a Törökország számára leginkább megfelelő és elfogadható módon képesek rendezni a visszavonhatatlanul bekövetkezett események következményeit.

Természetesen nem tudjuk e békés szándékainkat tovább megőrizni abban az esetben, amennyiben Törökország a háború hasztalan folytatása mellett továbbra is makacsul kitart. Mindazonáltal hiszünk abban, hogy a nagyhatalmi egyetértés hatása rábírja Törökországot a késedelem nélküli bölcs döntések és a saját valós érdekeinek, valamint a civilizált világénak megfelelő elhatározások meghozatalára. Mindenesetre Olaszország együtt fog működni ezen eredményekért, készen mutatkozván az egyenlő békefeltételekre és egyidejűleg elhatározva, hogy a leghatékonyabb módon segítse elő ennek a lehető legrövidebb időn belüli megteremtését.

Ebből a sürgönyből hagyjon másolatot a Külügyminisztériumnál.

Di San Giuliano